

עפ"ת 74703/01/23 - אורי יוסף נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 74703-01-23 יוסף נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 14216501446

בפני כבוד השופט מאזן דאוד
המערער אורי יוסף
נגד
המשיבה מדינת ישראל
ב"כ המערער: עו"ד רות עזריאלנט
ב"כ המשיבה: עו"ד אביה בן יאיר מפרקליטות מחוז חיפה - פלילי

פסק דין כללי:

1. בפניי ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (להלן: "**בית משפט קמא**") אשר ניתן ביום 22/12/22 על ידי כבוד השופט אלכס אחטר, בתיק תת"ע 5268-08-20.
 2. המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה ברכב כאשר רישיון הנהיגה פקע מיום 20/12/04, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "**הפקודה**"); וכן עבירה של נהיגה ברכב ללא ביטוח תקף, עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל - 1970.
 3. בכתב האישום שהוגש ביום 18/8/20 נטען כי ביום 20/5/20 נהג המערער ברכבו ללא ביטוח וכשתוקף רישיון הנהיגה פקע בתאריך 20/12/04.
 4. בית משפט קמא גזר על המערער את העונשים הבאים:
- 6 חודשי מאסר בפועל, שירותו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות; 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים; פסילה בפועל של 24 חודשים; פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים; וקנס בסך 3000 ₪.

5. הערעור מופנה כנגד עונש המאסר בפועל והפסילה בפועל.

דין והכרעה:

6. לאחר שעיינתי בגזר דינו של בית משפט קמא, בהודעת הערעור, בהרשעותיו הקודמות של המערער ושמעתי את טענות הצדדים, אני מחליט לדחות את הערעור.
7. סבורני כי פסק דינו של בית משפט קמא מנומק ומפורט, שלא התעלם ממכלול השיקולים שעליו להביא בחשבון ולכן, אין כל מקום להתערבות של בית משפט זה, שכן כידוע התערבותה של ערכאת הערעור מוגבלת למקרים בהם העונש סוטה באופן ניכר מהעונש שהיה ראוי להטילו באותם נסיבות או שנפלה טעות בפסק הדין - ראו ע"פ 7190/15 **מדינת ישראל נ' סלוצקי** (5/7/16) רע"פ 1866/14 **זקן נ' מדינת ישראל** (13/3/14); רע"פ 189/14 **מודלג' נ' מדינת ישראל** (3/3/14); ע"פ 6681/09 **אלחטיב נ' מדינת ישראל** (13/1/10); ע"פ 2772/11 **מימון נחמני נגד מדינת ישראל** (21/3/12); ע"פ 8704/08 **הייב נ' מדינת ישראל** (23/4/09); ע"פ 9097/05 **מדינת ישראל נ' ורשילובסקי** (3/7/06).
8. אין להקל ראש בעבירת הנהיגה ללא רישיון נהיגה, "ברי, כי נהיגה בלי רישיון משמעה הסטוטורי נהיגה ללא כישורי נהיגה, וממילא סיכון הזולת. ומעבר לכך נאמר לא אחת, כי משמעות נהיגה כזאת, בהיעדר ביטוח, היא גם הטלת פיצוי הנפגעים על הציבור" - ראו רע"פ 2666/12 **אמיר עטאללה נ' מדינת ישראל**, (23/4/12).
9. אשר לעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה כאשר מדובר בנאשם שעבר הכשרה לנהיגה והחזיק ברישיון נהיגה, אך זה פקע או לא חודש בשל נסיבות שונות - החומרה מתבטאת בעיקרה באי הציות לחוק ולעיתים אף בסיכון לשלום הציבור וזאת ככל שזמן הפקיעה ממושך יותר, אז פוטנציאל הסכנה לציבור הטמון בנהיגתו גבוה יותר, כאשר בענייננו הרישיון פקע מאז שנת 2004 (מזה 18 שנים).
- ובענייננו הגם שאושרה הרפורמה של משרד התחבורה שחלה מיום 1/10/2021 והקובעת כי רישיונות הנהיגה המונפקים לנהיגים יהיו בתוקף עד גיל 70, הרי המערער שלפנינו נהג ברכב כאשר רישיון הנהיגה שלו פקע בשנת 2004; קרי מזה 18 שנים! אך בחר לנהוג ללא רישיון נהיגה ובכך הוא העיד על עצמו כי מורא החוק אינו חל עליו ושלטון החוק לא מעניין אותו. כמו כן, עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות מעלה כי המערער נוהג משנת 1980 ולחובתו 89 הרשעות קודמות הכוללות עבירות דומות של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע, כך שהמערער מעולם לא חדל מלנהוג ללא רישיון נהיגה והמשיך לנהוג גם ללא ביטוח. יתרה מזו, גם במהלך ניהול ההליך דן בעודו מבקש מבית המשפט לאפשר לו להשלים את הליך הסדרת קבלת רישיון הנהיגה, הוא עובר עבירה דומה נוספת ובכך הוא חוזר לסורו פעם נוספת. בכך המערער לא הורתע מסנקציות קודמות שהוטלו עליו ובחר במודע להמשיך ולבצע עבירות תעבורה ולסכן את ביטחון הציבור ואת המשתמשים בדרך - ראו והשוו רע"פ 9455/17 **אזולאי נגד מדינת ישראל** (18/12/17) (להלן:

"אזולאי"; ראו גם רע"פ 7810/16 לוי נגד מדינת ישראל (30/10/16), שם נאמרו הדברים היפים גם לענייננו:

"יפים בעניין זה דברי השופט נ' סולברג ברע"פ 8013/13 מסעוד נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (18.12.2013), אשר עסק גם הוא בהטלת עונש מאסר במקרים של עבירות חוזרות של נהיגה בלי רישיון נהיגה וללא ביטוח. וכך כתב: 'במחדליו העיד המבקש על עצמו כי מורא החוק אינו חל עליו. רחמנות יתרה כלפיו, כמוה כהתאכזרות אל הולכי רגל תמימי-דרך ואל שאר המשתמשים בכביש. אין הצדקה לחשפם לסכנת נפשות, וגם לא לנזקים כספיים הנובעים מן הקושי להיפרע ממי שגרם לפגיעה בתאונת דרכים כשאינו מחזיק ברישיון ואינו מבוטח.' אמת הדבר, לא נגרמו פגיעות פיזיות בעקבות עבירות המבקש, אך המעשים כשלעצמם מצדיקים ענישה מחמירה. נוכח ריבוי העבירות של המבקש, והיות שענישה קלה יותר לא הביאה אותו לחדול מביצוע עבירות התנועה, יש מקום למצות את הדין עם המבקש".

10. יש לציין כי לאחר הטיעונים בפני הגיש המערער הודעה לבית המשפט לה צירף אישור ממושרד הרישוי המעיד כי הוא עבר קורס בסיסי בנהיגה נכונה, כן צירף מסמך מההוצאה לפועל המראה כי מרבית חובותיו סולקו ונותר לחובתו רק תיק אחד וכן הגיש מסמכים רפואיים עבורו ותעודת נכה עבור בתו. יש לציין כי בית משפט קמא דחה את ישיבות הטיעונים לעונש מעת לעת על מנת לאפשר למערער להשלים את הליך קבלת רישיון הנהיגה, נוכח תיקון חוק ההוצ"פ וביטול ההגבלה אשר מנעה ממנו לחדש רישיון נהיגתו בשל חובותיו הכספיים. אך נכון להיום המערער לא הסיר את המחדל ולא קיבל רישיון נהיגה והסתפק בהגשת אישור על כך שעבר קורס נהיגה בסיסי. בית משפט קמא התחשב במכלול הנסיבות, לקח בחשבון פרק הזמן הרב של תקופת הפקיעה, כן העובדה שאכן ההגבלה אשר הוטלה ומנעה מהמערער לחדש את רישיון הנהיגה מקורה בקיומם של חובות כספיים.

11. ראוי לציין כי התנהלותו של המערער אינה מעידה על מי שהפנים את חומרת מעשיו, "העונש שהוטל על המבקש אינו חמור, והריהו כורח הנסיבות, על מנת שהמבקש יפנים סוף סוף דבר פשוט וברור: אין לנהוג ללא רישיון נהיגה" - רע"פ 8013/13 אמיר מסעיד נגד מדינת ישראל (18/12/13). לכן לא הותיר המערער בידי בית המשפט ברירה אחרת אלא להטיל עליו את העונשים שפורטו לעיל, עונשים מדודים והולמים, כאשר הענישה הראויה לעבירה חוזרת של נהיגה ללא רישיון נהיגה, ועוד כאשר בית משפט קמא מסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות ולא מאסר מאחורי סורג ובריח - ראו והשוו עניין אזולאי, כן ראו רע"פ 4477/11 אלי נחמן נ' מדינת ישראל (16/06/11).

12. אשר על כן ועל יסוד האמור לעיל, אני דוחה את הערעור.

13. הואיל והמועד לתחילת ריצוי העונש במסגרת עבודות שירות חלף, הממונה מתבקש לקבוע מועד חדש לתחילת ריצוי העונש.

הודעת הממונה על עבודות שירות בקשר לתחילת ריצוי העונש תוגש לבית המשפט עד ליום
2/3/23.

14. במידה וניתן צו עיכוב ביצוע העונש, בטל בזה הצו.

המזכירות תמציא עותק מפסק הדין לצדדים ולממונה על עבודות שירות.

5129371

54678313

ניתן היום, כ"ג שבט תשפ"ג, 14 פברואר 2023, בהעדר
הצדדים.